

Δευτέρα 29 Μαΐου 2017

Σύσχεση με το νόμο του Newton

Ξε ένα μέγιστο δυνάμειον όπως οι δυνάμεις προέρχονται από ένα δυναμικό $V = V(x, \psi, z)$ και η οριζόντια κίνηση ενέργεια του συστήματος $T = \frac{1}{2} m (\dot{x}^2 + \dot{\psi}^2 + \dot{z}^2)$, τότε

παραίτησε ότι η οριζόντια Lagrange είναι:

$$L = T - V = \frac{1}{2} m (\dot{x}^2 + \dot{\psi}^2 + \dot{z}^2) - V(x, \psi, z).$$

Τότε οι ανώμαλες εξισώσεις Euler είναι

$$\frac{\partial L}{\partial x} - \frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{x}} = 0 \quad \left. \begin{array}{l} \\ \\ \end{array} \right\} \begin{array}{l} -\frac{\partial V}{\partial x} - \frac{d}{dt} \frac{1}{2} m \cdot 2\dot{x} = 0 \\ \\ \end{array}$$

$$\frac{\partial L}{\partial \psi} - \frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{\psi}} = 0 \quad \left. \begin{array}{l} \\ \\ \end{array} \right\} \begin{array}{l} -\frac{\partial V}{\partial \psi} - \frac{d}{dt} \frac{1}{2} m \cdot 2\dot{\psi} = 0 \\ \\ \end{array}$$

$$\frac{\partial L}{\partial z} - \frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{z}} = 0 \quad \left. \begin{array}{l} \\ \\ \end{array} \right\} \begin{array}{l} \frac{\partial V}{\partial z} - \frac{d}{dt} \frac{1}{2} m \cdot 2\dot{z} = 0 \\ \\ \end{array}$$

→

$$m\ddot{x} = -\frac{\partial V}{\partial x} = F_x, \quad F_x, F_y, F_z \text{ οι συνιστώσες των δυνάμεων}$$

$$m\ddot{y} = -\frac{\partial V}{\partial y} = F_y$$

$$m\ddot{z} = -\frac{\partial V}{\partial z} = F_z$$

$$\vec{F} = -\nabla V = -\underbrace{\frac{\partial V}{\partial x}}_{F_x} \hat{i} - \underbrace{\frac{\partial V}{\partial y}}_{F_y} \hat{j} - \underbrace{\frac{\partial V}{\partial z}}_{F_z} \hat{k}$$

Γενίκευση των αρχών και ενέργειας

Είδαμε ότι αντιστοιχεί ο νόμος του Newton

$$\vec{F} = m\vec{a}$$

με χρήση της αρχής του Hamilton γενικεύεται ως

$$\frac{\partial L}{\partial q} - \frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{q}} = 0, \quad L = L(q, \dot{q}, t)$$

Αν περιγράψουμε τη θέση ενός σώματος σε καρτεσιανές συντεταγμένες και ορίσουμε:

P_i την ορμή που αντιστοιχεί στη θέση x_i

$$\text{με } \begin{cases} x_1 = x \\ x_2 = y \\ x_3 = z \end{cases} \rightarrow \begin{cases} P_1 = P_x \\ P_2 = P_y \\ P_3 = P_z \end{cases}$$

$$\text{Τότε } \left. \begin{aligned} \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} &= m \ddot{x}_i \\ \frac{\partial L}{\partial q_i} &= F_i \end{aligned} \right\} \text{ ώστε } m\ddot{x}_i = F_i$$

ή αν η παύση δεν είναι σταθερή $\frac{dP_i}{dt} = F_i$

Ορισμός: Για κάθε συντεταγμένη q_i του φυσικού συστήματος
ορίζουμε την αντιστοίχνη γενικευμένη ορμή ως $P_i = \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i}$

και αντιστοίχα η νομοθεσία $F_i = \frac{\partial L}{\partial q_i}$

είναι η γενικευμένη δύναμη.

Γιατί; Εξίσωση Euler: $\frac{\partial L}{\partial q} - \frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{q}} = 0$

Νόμος Newton: $F - \frac{d}{dt} P = 0$

Με τον τρόπο αυτό δεν γενικεύουμε απλώς το 2^ο Νόμο Newton που αφορά μόνο σε κάθε σύστημα συντεταγμένων αλλά γενικεύεται και φυσικά μεγέθη όπως η δύναμη ή η ορμή.

Με τον ίδιο τρόπο γενικεύουμε και την έννοια της ενέργειας.

Εισάγαμε την νομοθεσία:

$$E = \sum_i \dot{q}_i \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} - L(q, \dot{q}, t) (= H)$$

που ονομάζεται ολοκλήρωμα του Jacobi ή Hamiltonian (Χαμιλτονιανή)

και αποτελεί την άμεση γενίκευση της ενέργειας

Γιατί; Η συνάρτηση Lagrange να συνιστάται που έχουμε μελετήσει δεν έχει άμεση εξάρτηση από το χρόνο.

Πράγματι $L = \frac{1}{2} m (\dot{x}^2 + \dot{y}^2 + \dot{z}^2) - V(x, y, z)$

$$= \frac{1}{2} m (\dot{q}_1^2 + \dot{q}_2^2 + \dot{q}_3^2) - V(q_1, q_2, q_3)$$

Δηλαδή

$$\frac{dE}{dt} = \frac{dH}{dt} = \dot{q}_i \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} + \dot{q}_i \frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} - \frac{dL}{dt}$$

$$\frac{dL}{dt} = \frac{\partial L}{\partial q_i} \frac{dq_i}{dt} + \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} \frac{d\dot{q}_i}{dt}$$

$$= \dot{q}_i \frac{\partial L}{\partial q_i} + \dot{q}_i \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i}$$

$$\frac{dE}{dt} = - \dot{q}_i \left(\frac{\partial L}{\partial q_i} - \frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} \right) = 0$$

Εξίσωση Euler

Δηλαδή η ποσότητα που άρχισα ως γενικευμένη ενέργεια διατηρείται. Αποκρίνω λοιπόν ο νόμος να γραφάμε την διατήρηση της ενέργειας.

Πρώτα ονομαζόμενα

Η εξίσωση Euler είναι μια συνήθως διαφορική εξίσωση δεύτερης τάξης και προφανώς χρειάζεται να προσδιοριστούν δύο αυθαίρετες σταθερές. Σε ειδικές περιπτώσεις που η συνάρτηση Lagrange δεν εξαρτάται από μια από τις μεταβλητές t, q, \dot{q} η αντίστοιχη εξίσωση Euler απονοείται άμεσα.

Θεωρούμε τις περιπτώσεις:

1) $L = L(q, t)$, άρα $\frac{\partial L}{\partial \dot{q}} = 0$ και άρα $\frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{q}} = 0$ →

που είναι αλγεβρική εξίσωση

2) $L = L(t, \dot{q})$, ορα $\frac{\partial L}{\partial q} = 0 \Rightarrow \frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{q}} = 0 \Rightarrow \frac{\partial L}{\partial \dot{q}} = c$

Επίσης αλγεβρική εξίσωση.

3) $L = L(q, \dot{q})$, και διατηρείται αν $E = \dot{q} \frac{\partial L}{\partial \dot{q}} - L$

Οι δύο εξισώσεις $\frac{\partial L}{\partial \dot{q}} = c$ και $E = \dot{q} \frac{\partial L}{\partial \dot{q}} - L$

αποφάσισαν ολοκληρωμένα κινήσεις
ή πρώτα ολοκληρωμένα.

Γιατί! Είναι οι δύο πρώτες ποσότητες που αντιστοιχούν
σε νόμους διατήρησης.

Αντασθ προέρχεται από τις $\frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{q}} = 0, \frac{dE}{dt} = 0$

Γενικά ορίζουμε ως πρώτα ολοκληρωμένα μιας διασπορικής
εξίσωσης $F = F(x, \psi, \psi', \psi'') = 0$ των $q = q(x, \psi, \psi')$
με $\frac{dF}{dt} = 0$ αν ψ είναι λύση της εξίσωσης.

Παράδειγμα

Κίνηση σε μια διάσταση

Από το νόμο του Newton χυμίζουμε ότι
 $m\ddot{x} = F$, και $F = -\frac{dU}{dx}$

ορα $m\ddot{x} = -\frac{dU}{dx} \Rightarrow m\dot{x}\ddot{x} = -\dot{x} \frac{dU}{dx}$

ολοκληρώνω $m \int \dot{x}\ddot{x} dt = - \int \dot{x} \frac{dU}{dx} dx$

→

$$m \cdot \frac{1}{2} \dot{x}^2 = - \int \frac{dV}{dx} dx = -V + c$$

$$\dot{x} dt = \frac{dx}{dt} \cdot dt = dx$$

Συνολικά : $\frac{1}{2} m \dot{x}^2 + V(x) = c$

άρα το πρώτο αλκίνημα είναι η ενέργεια.

Η γενίκευση των εξισώσεων Euler σε δύο διαστάσεις
 είναι R κλειστό χωρίο στο επίπεδο (x, y) .

Δεύρις συναρτήσεις $u = u(x, y) \in C^2(R)$

(ωεχεις συναρτήσεις με ωεχεις γ \rightarrow δεύτερες παρα-
 γωγους τους στο R)

$\Gamma = \partial R$ σύνορο του R .

Ζητάω τα άποτατα του :

$$J[u] = \iint_R L(x, y, u, u_x, u_y) dx dy$$

Κατα τα γνωστά θεωρούμε το σύνολο των συναρτήσεων

$$u(x, y, \alpha) = u(x, y) + \alpha n(x, y)$$

$n(x, y) \in C^2(R)$ και $n(x, y) = 0$ στο Γ .

$$\text{τότε } \frac{\partial J}{\partial \alpha} \Big|_{\alpha=0} = \frac{\partial}{\partial \alpha} \iint_R L(x, y, u + \alpha n, u_x + \alpha n_x, u_y + \alpha n_y) dx dy$$

$$= \iint_R \left(\frac{\partial L}{\partial u} \cdot \frac{\partial u}{\partial \alpha} + \frac{\partial L}{\partial u_x} \cdot \frac{\partial u_x}{\partial \alpha} + \frac{\partial L}{\partial u_y} \cdot \frac{\partial u_y}{\partial \alpha} \right) dx dy$$

$$= \iint_R \left(n \frac{\partial L}{\partial u} + n_x \frac{\partial L}{\partial u_x} + n_y \frac{\partial L}{\partial u_y} \right) dx dy$$

Γράφουμε $\frac{\partial}{\partial x} \left(n \cdot \frac{\partial L}{\partial u_x} \right) = n_x \frac{\partial L}{\partial u_x} + n \cdot \frac{\partial}{\partial x} \frac{\partial L}{\partial u_x}$

$$\frac{\partial}{\partial \psi} \left(n \cdot \frac{\partial L}{\partial u \psi} \right) = n \psi \frac{\partial L}{\partial u \psi} + n \cdot \frac{\partial}{\partial \psi} \cdot \frac{\partial L}{\partial u \psi}$$

$$n x \frac{\partial L}{\partial u x} = \frac{\partial}{\partial x} \left(n \frac{\partial L}{\partial u x} \right) - n \cdot \frac{\partial}{\partial x} \cdot \frac{\partial L}{\partial u x}$$

$$n \psi \frac{\partial L}{\partial u \psi} = \frac{\partial}{\partial \psi} \left(n \frac{\partial L}{\partial u \psi} \right) - n \frac{\partial}{\partial \psi} \frac{\partial L}{\partial u \psi}$$

Αντικαθιστώ και

$$\frac{\partial T}{\partial a} \Big|_{a=0} = \int_R \left(\frac{\partial L}{\partial u} - \frac{\partial}{\partial x} \frac{\partial L}{\partial u x} - \frac{\partial}{\partial \psi} \frac{\partial L}{\partial u \psi} \right) n dx d\psi +$$

$$+ \int_R \left[\frac{\partial}{\partial x} \left(n \frac{\partial L}{\partial u x} \right) + \frac{\partial}{\partial \psi} \left(n \frac{\partial L}{\partial u \psi} \right) \right] dx d\psi$$

Εστιάζω στο δεύτερο ολοκλήρωμα.
Χρησιμοποιώ θεωρήμα Green.

$$\int_R \left(\frac{\partial Q}{\partial x} - \frac{\partial P}{\partial \psi} \right) dx d\psi = \oint_{\partial R} P dx + Q d\psi$$

Στο σκαλο η συνάρτηση $n = n(x, \psi)$ είναι μηδέν
άρα και το δεύτερο ολοκλήρωμα.

$$\text{Τότε αν } \frac{\partial T}{\partial a} \Big|_{a=0} = 0 \Rightarrow$$

$$\left| \frac{\partial L}{\partial u} - \frac{\partial}{\partial x} \frac{\partial L}{\partial u x} - \frac{\partial}{\partial \psi} \frac{\partial L}{\partial u \psi} = 0 \right|$$

Παρατήρηση: (για το θεώρημα Green.)

Ερω $Q = x$
 $P = 0$

$$\underbrace{\int_R dx dy}_{A} = \oint x dx$$

Ερω $Q = 0$
 $P = -\psi$

$$\underbrace{\int_R dx dy}_{A} = - \oint \psi dy$$

$$A = \frac{1}{2} \oint -\psi dx + x dy$$

π.χ. Ανο 2 μεταβλητές σε 1

$$x = x(t)$$

$$\psi = \psi(t)$$

Αναπαράσταση κατεύθυνση $A = \frac{1}{2} \oint -\psi dx + x dy$

και βρίσκω κατεύθυνση το ενιαίο οριζόντιο επίπεδο